

" Джамията в моя живот "

Джамията е място за ибадет, където цари спокойствието, мира, отдадеността и любовта към Аллах.

Джамията е повече от архитектурен паметник, тя е част от живота, традицията и света на мюсюлманина. Най-благоприятното си време мюсюлманина прекарва там, когато чуе езана, с който мюезина го зове към спасение. Отправя се натам за да води един от най-важните си разговори, за да се срещне със своя Създател. Домът на Аллах е Кябе, пък джамиите са неговите ключове.

Джамията е втори дом за всеки вярващ. Както в дома си със семейството си той усеща уют, обич и облекчение, по същия начин ги усеща и в джамията – дома на Аллах, в който се събират всички мюсюлмани, рамо до рамо, за да отдадат своите сърца и почести на Превеликия, Всемогъщия.

Джамията е домът ти, а джемаата – твоето семейство. Домът на Аллах е един свят, в който мюсюлманина е отведен, като в приказките, пренесен е в света на доброто, милостта, любовта, загърбвайки и изоставяйки всичко земно. Този дом е най-важната постройка в живота на вярващите. Когато в едно населено място има мюсюлмани, то най-важното нещо, което им трябва там е джамията, защото тя е мястото, в което те се събират, обединяват и наставляват.

Джамиите са следите на мюсюлманите, тоест тяхното наследство. Точно поради тази причина, когато Мухаммед (с.а.с.) прави хиджрета си от Мекка за Медина, първото нещо, което прави е изграждането на джамия, още преди да е построил своя дом. Месджида е изграден в село Куба и се споменава с възхвала В Корана: " Джамията основана върху богобоязливостта.."(ет-Тевбе, 9:108). Всички с много труд и усилия успели да изградят месджида на Пратеника с.а.с. (Месджид-и Небеви). Пратеника с.а.с също участвал в построяването, носел керпич заедно със сподвижниците и казал: О, Господарю наш! Товарът на тези тухли от керпич, които носим на гърбовете си, е по-добър и по-чист от товара на лозята и фурмите на Хайбер. Без съмнение истинската полза и печалба са наградата и печалбата в Съдния ден. О, Аллах смили се над енсарите и мухаджирите!" Тези думи на Мухаммед с.а.с. ни показват каква награда и полза има за тези, които участват в нейното построяване. Изграждането и подръжката на джамия е наше задължение, защото когато има джамия има и мюсюлмани. Езана, който се чете от минарето ѝ докосва сърцата на хората и им припомня неща, които често забравят. *Устройва джамиите на Аллах само онзи, който вярва в Аллах, и в Сетния ден, и отслужва молитвата, и дава милостията зекят, и се страхува Единствено от Аллах. Тези са напътените."* Нашите предци изтърпяха много единствено и само за вярата, издържаха и се бореха в името на Аллах, за да може да пребъде Исляма. Бяха прогонени от собствените си домове, изложени на натиска на езичниците, изоставиха своите семейства и всичко, което имат и последваха любимеца си Пратеника с.а.с. с който успяха да извоюват своята независимост, свобода и вяра, жертвайки живота си.

Джамията е убежище, където милостта на Всевишния никога не свършва. Когато имаш проблем или сърцето ти е свито, най-доброто място където ще намериш утеха и решение на проблема си е при Аллах, в Неговия дом. Когато протегнеш ръце към Него и излееш душата си и всичко което ти тежи и те притеснява.

Джамията е място за нови знания, тя е извор на знание. Място за насихат (наставление), преподаване и научаване на религията. Мястото където ни се напомнят жизненоважни неща, място на което се заздравява братството между мюсюлманите и се съживява съзнанието за единна общност и уммет. В джамията няма класови различия като богат-беден, граждани-селяни, работници-шефове, бели-черни. има равенство, никой не превъзхожда другия, всички са раби на Аллах, а има едно нещо, по което се различават, и това е богобоязливостта. В нея се научаваме как да се държим с нас самите, към Създателя и околните. Как да бъдем хора, които да бъдем в полза на обществото, в което живеем, как да постигнем щастието тук на дунята (на този свят) и на Ахирета (отвъдния).

Без джамията моя живот ще бъде изпълнен с празнота и невежество. А когато съм в дома на моя Създател аз имам всичко, от което се нуждая. Получавам спокойствие, напътствие, мир и безбройни блага с които ме дарява. Аллах, Той е Този, който винаги е до мен, никога не ме предава, винаги ме разбира и откликва на зова ми, когато Го позова. Благодаря на Аллах за всичко, което имам и най-вече затова, че стори да съм от напътените. Когато живееш по пътя на Аллах за теб има живот в рахмет, благодат и берекет, но когато се отделиш от Него, за теб има живот в лишения. Ти решаваш, от кои да бъдеш! Аллах в своето Ценно Слово повелява: "**Вие сте най-добрата общност, изведена за хората. Повеляваме одобряването и възбращането от хвърлянето, и вярват в Аллах**". След като сме от тази общност трябва да дадем всичко от себе си, за да бъдем пример за останалите и да докажем, че Исляма е най-чистата и правоверна религия.

В достоверне хадис се споменава, че Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: *Една от групите, които ще са под сянката на Арша е човек, чието сърце е привързано към джамията.* А в друго предание той споменава: *Онзи, който построи джамия, търсейки задоволството на Аллах, Аллах му изгражда дом в Рая, колкото нея.*

Молим се на Аллах Теала да ни стори от тези, които истински вярват в Него и сърцата им копнеят за Неговия дом! (Амин)

Исмие Исмаилова, гр. Самоков,